

สุนทรพจน์

สุนทรพจน์ หมายถึง คำพูดอันเป็นพิธีการ

โครงสร้างสุนทรพจน์

ขั้นตอนของสุนทรพจน์

1. คำนำ หรือการเริ่มต้น (Introduction)
  2. เนื้อเรื่อง หรือสาระสำคัญของเรื่อง (Discussion)
  3. สรุปจบ หรือการลงท้าย (Conclusion)
- “ขึ้นต้นให้ตื่นเต้น ตอนกลางให้กลมกลืน และตอนจบให้จับใจ”

แบ่งโครงสร้างของสุนทรพจน์เป็นสัดส่วนได้ดังนี้

คำนำ 5—10%

เนื้อเรื่อง 80—90%

สรุปจบ 5—10%

คำนำหรือการเริ่มต้น

ข้อพึงหลีกเลี่ยงในการขึ้นต้น

1. อย่าออกตัว
2. อย่าขออภัย
3. อย่าถ่อมตน
4. อย่าอ้อมแอ้ม

หลักในการขึ้นต้นมีอยู่ว่า

ต้องรวบรัด .

เร้าอารมณ์

ตรงประเด็น

ชวนให้ติดตาม

วิธีขึ้นต้นที่ได้ผล

1. ขึ้นต้นแบบพาดหัวข่าว (Headline)
2. ขึ้นต้นด้วยคำถาม (Asking Question)
3. ขึ้นต้นด้วยการทำให้ผู้ฟังสงสัย (Interest Arousing)
4. ขึ้นต้นด้วยการอ้างบทกวีหรือวาตะของผู้ที่มีชื่อเสียง (Quotation)

หลักในการสรุปจบมีอยู่ 4 ประการ มีความหมายชัดเจน ไม่เลื่อนลอย สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและหัวข้อเรื่องกะทัดรัดไม่เยิ่นเย้อ พุ่งขึ้นสู่จุดสุดยอดของสุนทรพจน์

วิธีสรุปจบที่ได้ผล

1. จบแบบสรุปความ
2. จบแบบฝากให้ไปคิด
3. จบแบบเปิดเผยตอนสำคัญ
4. จบแบบชักชวนและเรียกร้อง
5. จบด้วยคำถาม คำพังเพย สุภาษิต

การเตรียมตัวสำหรับผู้พูดที่ดี

ยังมีคนบางคนเข้าใจผิดว่า การพูดที่ดีนั้นเตรียมก็ได้ไม่เตรียมก็ได้ บางครั้งปรากฏว่าไม่ได้เตรียมการพูดเลยกลับพูดได้ดีกว่าครั้งที่เตรียมเป็นอย่างดีเสียด้วยซ้ำ การเข้าใจเช่นนั้นนับว่าไม่ถูกต้อง การเตรียมน่าจะดีกว่าไม่ได้เตรียมเสมอ นอกเสียจากว่าเตรียมไม่ถูกวิธี หรือไม่มีความรอบคอบในการเตรียมเท่านั้น

เหมือนดังที่ ดร. ราฟ ซี. สมิทเธย์ ผู้ก่อตั้งสโมสรโทสมาสเตอร์สากล เคยกล่าวไว้ว่า “ในโลกนี้ ยังไม่เคยปรากฏว่ามีนักพูดคนใดที่สามารถพูดโดยไม่เตรียมตัวได้ดีกว่าพูดโดยเตรียมตัว นอกเสียจากเหตุบังเอิญเท่านั้น”

การเตรียมตัวสำหรับการพูดมีหลายวิธีด้วยกัน ในที่นี้จะขอแนะนำวิธีของท่าน เดล คาร์เนกี และ อลาน เอช. มอนโร มากล่าว เพื่อให้เลือกนำไปตามความเหมาะสมต่อไป

หลักการทั่วไปในการเตรียมการพูด 8 ประการ ของ เดล คาร์เนกี

1. บันทึกสิ่งที่น่าสนใจ
2. อย่าเขียนเรื่องทั้งหมดที่จะพูด
3. อย่าท่องจำเรื่องที่จะพูด
4. พยายามยกตัวอย่างให้มาก
5. เตรียมเรื่องราวให้มากไว้ก่อน
6. ซ้อมพูดเมื่อมีโอกาส
7. อย่ากังวลว่าจะพูดอย่างไร จงคิดว่าจะพูดอะไร
8. อย่าเลียนแบบผู้อื่น

ทั้งหมดนี้ให้อ่านรายละเอียดได้จากคู่มือฝึกอบรมเรื่อง “เคล็ดลับในการพูดต่อชุมชน” ของศูนย์พัฒนาบุคลิกภาพ

วิธีปฏิบัติ 7 ประการในการเตรียมการพูดของ อลัน เอช. มอนโร

มอนโร ผู้แต่งตำราวิชาการพูดชาวอเมริกัน ได้เขียนแนะวิธีเตรียมการพูดที่ดีมีอยู่ 7 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้

1. **หาจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์** ควรจะกำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการพูดทุกครั้งว่า พูดเพื่ออะไร จะนำผู้ฟังไปทางไหน จะได้เลือกใช้แบบการพูดให้ถูกต้อง ซึ่งมีอยู่ 3 แบบ คือ พูดชักชวนหรือจูงใจ พูดบอกเล่าหรือให้ข้อเท็จจริง และพูดแบบบันเทิง

2. **วิเคราะห์ผู้ฟังและโอกาส** ควรรู้จักผู้ฟังเป็นอย่างดี รู้จักให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนไปพูด สิ่งสำคัญ ๆ ที่ควรทราบ ได้แก่

– เพศ ผู้ฟังเป็นหญิงหรือชาย เพศใดมากกว่า หรือเพศเดียวกัน เช่น ชายล้วน หญิงล้วน

– วัย โดยเฉลี่ยผู้ฟังอายุขนาดใด เด็กหรือผู้ใหญ่ หนุ่มสาวหรือชรา

– การศึกษา พื้นฐานการศึกษาของผู้ฟังอยู่ระดับใด

– จำนวน มีคนฟังมากน้อยประมาณเท่าใด

– อาชีพหรือกลุ่ม ผู้ฟังส่วนใหญ่อยู่ในอาชีพใด ชมรมใด หรือพรรคการเมืองใด ที่สังกัดอยู่

– ศาสนา ผู้ฟังนับถือศาสนาใดเป็นส่วนใหญ่ มีศาสนาอื่นปนหรือไม่

– ความสนใจพิเศษ ในขณะนั้น เดียวนั้น หรือระยะเวลาใกล้ ๆ กันนั้น มีสิ่งใดที่น่าสนใจเป็นพิเศษสำหรับเขาหรือไม่

– รายละเอียดอื่น ๆ ยิ่งทราบอะไรมากเท่าไรก็ยิ่งดี

3. **จำกัดขอบเขตของเรื่อง** วางแนวการพูดให้มีขอบเขต ให้แคบเข้ามาเฉพาะเรื่องให้ตรงแนวตามที่วางจุดมุ่งหมายไว้ อย่าคลุมเครือเกินไป

4. **รวบรวมวัตถุดิบ** จากนั้นก็ลงมือรวบรวมข้อมูลวัตถุดิบเท่าที่มีอยู่หรือพอจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้มากเท่าไรยังมีประโยชน์

5. **กำหนดโครงเรื่อง** จัดลำดับโครงเรื่องให้ถูกหลักขั้นตอนสุนทรพจน์ ซึ่งมีอยู่ 3 ตอน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุปจบ

6. **บรรจุเนื้อหา** นำวัตถุดิบที่มีมาเรียบเรียงเป็นเนื้อเรื่อง เลือกใช้ถ้อยคำภาษาให้เหมาะสม

7. **ฝึกหัดพูด** ซ้อมพูดเมื่อมีโอกาส กับเพื่อน กับคนในครอบครัว พูดคนเดียว ในห้องน้ำ ห้องนอน รถยนต์ หรือแม้แต่พูดลงเครื่องบันทึกเสียง แล้วเปิดหูฟัง

ข้อบกพร่องทั่วไปในการพูด

1. พูดยาวเกินไป
2. พูดเร็วเกินไป
3. พูดช้าเกินไป
4. พูดค่อยเกินไป
5. พูดติดอ่าง
6. พูดเอ้อ-อ้า
7. พูดไทยคำ ฝรั่งคำ
8. พูดไทยไม่ชัด
9. พูดคำย่อมากเกินไป
10. พูดสแลงมากเกินไป

สุนทรพจน์เกตตีสเบอร์ก

อับราฮัม ลินคอล์น

อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศลินคอล์น รัฐบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของสหรัฐอเมริกา และของโลก เป็นผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นนักพูดที่มีจิตวิทยาสูง และเป็นนักพูดชั้นเยี่ยมคนหนึ่งของโลก การพูดเกือบทุกครั้งของลินคอล์นได้รับการบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา คำปราศรัยที่มีชื่อเสียงที่สุดของลินคอล์น คือ คำปราศรัยเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2406 ณ เมืองเกตตีสเบอร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย อันเป็นสมรภูมิสำคัญในสงครามกลางเมืองของสหรัฐฯ ซึ่งฝ่ายเหนือมีชัยครั้งยิ่งใหญ่ ทหารฝ่ายใต้เสียชีวิตราว 20,000 คน และทหารฝ่ายเหนือเสียชีวิตราว 18,000 คน ลินคอล์นได้รับเชิญมากว่าคำปราศรัยในพิธีฝังศพทหารที่เสียชีวิตในการรบที่นี่ เขาได้ร่างคำปราศรัยในครั้งนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกถึง 5 ฉบับด้วยกัน ฉบับแรกเขียนเมื่ออยู่ในวอชิงตัน เมื่อมาถึงเกตตีสเบอร์กได้แก้ไข และคำปราศรัยที่กล่าวจริง ๆ นั้น เป็นฉบับที่ 5 ที่เขาแก้ จะสังเกตเห็นได้ว่าลินคอล์นได้เลือกใช้ถ้อยคำเป็นอย่างดีที่สุด

เมื่อ 87 ปีมาแล้ว บรรพบุรุษของเราได้ก่อกำเนิดชาติใหม่ขึ้นบนทวีปนี้ด้วยความประจักษ์ในเสรีภาพ และได้ร่วมกันพลีชีวิตเพื่อขอยึดถือที่ว่ามนุษย์ทุกคนนามถูกสร้างขึ้นมาให้เท่าเทียมกัน

ขณะนี้เรากำลังร่วมกันอยู่ในสงครามกลางเมืองอันยิ่งใหญ่ซึ่งจะพิสูจน์ว่าชาตินี้หรือชาติใดก็ตามที่มีความประจักษ์และการพลีอุทิศเช่นว่า จะคงอยู่ต่อไปได้นานหรือไม่ เราได้มาพบกันเพื่อร่วมอุทิศส่วนหนึ่งของสมรภูมินี้ให้เป็นที่พักผ่อนสุดท้ายสำหรับผู้ซึ่งได้เสียสละชีวิตของเขาเพื่อว่าชาตินี้จะได้คงอยู่สืบไป มันเป็นทั้งความเหมาะสมและความถูกต้องที่เราจะทำเช่นนั้น

แต่ในความหมายที่ยิ่งไปกว่านั้น เราไม่อาจอุทิศ ไม่อาจเสริมสร้าง และไม่อาจมอบความศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ให้แก่ผืนดินส่วนนี้ได้เลย ด้วยผู้กล้าหาญทั้งหลาย ทั้งที่มีชีวิตอยู่และที่ได้ตายไปแล้ว ซึ่งได้ร่วมกันต่อสู้ ณ ที่นี้ ได้ทำให้สถานที่แห่งนี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าอำนาจของเราจะได้เพิ่มพูนหรือตัดทอนลงได้

โลกคงไม่บันทึกหรือรำลึกสิ่งที่เราพูดกันในวันนี้ไปนานเท่าไรนัก แต่โลกจะไม่มีวันลืมสิ่งที่พวกเขาได้กระทำกันไว้ ณ ที่นี้เลย ดังนั้น จึงเป็นภาระของเราผู้ยังมีชีวิตอยู่ที่จะต้องอุทิศตนให้แก่งานซึ่งค้ำค้ำงจากการที่ผู้ต่อสู้ ณ ที่นี้ได้กระทำไปแล้วอย่างมากมายและมีเกียรติ เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องอุทิศตนให้แก่งานยิ่งใหญ่อันยากลำบากที่เหลืออยู่ต่อหน้าเรา เพื่อว่าสืบจากผู้ตายที่ทรงเกียรติเหล่านี้ เราจะเพิ่มพูนการเสวยสละพลีให้แก่จุดมุ่งหมายที่เขาเหล่านั้นได้ยอมสละอุทิศอย่างยิ่งใหญ่เป็นครั้งสุดท้าย

เพื่อว่าเรา ณ ที่นี้จะได้พิสูจน์ให้ถ่องแท้ว่า ผู้ที่เสวยสละชีวิตเหล่านี้จักไม่ตายเปล่า

เพื่อว่าประชาชาตินี้ภายใต้พระผู้เป็นเจ้าจักถือกำเนิดอิสรภาพครั้งใหม่

และเพื่อว่ารัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน จะไม่สูญสลายไปจากโลก

สุนทรพจน์
เนื่องในโอกาสรับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ
มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์

ดร. มาร์ติน ลูเธอร์ จูเนียร์ เป็นผู้นำชาวอเมริกันผิวดำ ซึ่งขึ้นชื่อว่า เป็นผู้พูดที่สามารถท่านหนึ่ง และการต่อสู้ของท่านทำให้ได้รับรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพ สุนทรพจน์นี้เป็นสุนทรพจน์ซึ่งกล่าวในโอกาสที่ท่านเดินทาง ไปรับรางวัลโนเบล ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยออสโล ประเทศนอร์เวย์ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1964

ใต้ฝ่าพระบาท ฝ่าบาท ฯพณฯ ประธานาธิบดี ฯพณฯ รัฐมนตรี ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษทั้งหลาย

ข้าพเจ้ามารับรางวัลโนเบลในสาขาสันติภาพ ในขณะที่เดียวกันกับที่ชาวนิโกรจำนวนยี่สิบสองล้านคนในประเทศสหรัฐอเมริกา กำลังต่อสู้เพื่อสร้างสรรค์ ในอันที่จะขจัดความอยุติธรรมในเรื่องผิวซึ่งมีมานานให้สิ้นสุดลง ข้าพเจ้าขออน้อมรับรางวัลนี้แทนขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนซึ่งกำลังกระทำด้วยความแน่วแน่และเสียงอันตรายอย่างน่าสรรเสริญ ในอันที่จะให้มียุคแห่งเสรีภาพและการปกครองที่ยุติธรรม

ข้าพเจ้ากังวลใจอยู่ว่า เมื่อวานนี้เองที่เบอร์มิงแฮม อลาบามา เด็ก ๆ ของเราซึ่งเรียกร้องให้มีภราดรภาพ ได้ถูกตบสนองด้วยสุบฉีดน้ำแรงสูง สุนัขที่พร้อมจะเข้าขย้ำ และความตาย

ข้าพเจ้ายังกังวลใจอยู่ว่า เมื่อวานนี้เองที่ฟิลาเดลเฟีย มิสซิสซิปปี้ เด็กหนุ่มสาวผู้พยายามจะหาทางให้ได้มาซึ่งสิทธิในการออกเสียงถูกทารุณและฆาตกรรม และเมื่อวานนี้เองที่โบสถ์กว่าสี่สิบแห่งในมลรัฐมิสซิสซิปปี้ถูกขว้างระเบิดและวางเพลิง เพราะให้การปกป้องพวกที่ไม่ยอมรับเรื่องการแบ่งผิว

ข้าพเจ้ากังวลใจว่า ความยากจนอันเป็นสิ่งบีบคั้นกำลังทรมาณพวกห้องของข้าพเจ้า และจงจำพวกเขาไว้กับขั้นต่ำสุดของบันไดแห่งเศรษฐกิจ

ดังนั้น ข้าพเจ้าต้องขอถามว่า ทำไมจึงให้รางวัลนี้แก่ขบวนการซึ่งถูกรุมล้อมด้วยผู้ขัดขวางและผูกพันอยู่กับการต่อสู้ซึ่งไม่ได้รับความเมตตาจากใคร ให้แก่ขบวนการที่ยังมิได้มาซึ่งสันติภาพและภราดรภาพ อันเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของรางวัลโนเบล

หลังจากใคร่ครวญดูแล้ว ข้าพเจ้าก็สรุปได้ว่า รางวัลซึ่งข้าพเจ้าได้รับ โดยเป็นตัวแทนของขบวนการนี้ แสดงให้เห็นอย่างสุขุมว่า การต่อสู้แบบสันตินั้นเป็นวิธีแก้ปัญหาสำคัญในด้านการเมืองและศีลธรรมในสมัยของเรา เป็นความจำเป็นสำหรับมนุษย์ในอันที่จะเอาชนะความบีบคั้นและความรุนแรงโดยไม่ต้องสนองด้วยความรุนแรงและความบีบคั้น อารยธรรมและความรุนแรงเป็นแนวคิดที่ขัดแย้งกันอยู่ในตัว ชาวนิโกรในสหรัฐอเมริกาเลียนแบบอย่างชาวอินเดีย โดยพยายามแสดงให้เห็นว่าการต่อสู้โดยสันติวิธีมิใช่การอยู่นิ่งเฉยโดยปราศจากการกระทำ แต่เป็นพลังทางศีลธรรมซึ่งมีอำนาจสูงพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ในไม่ช้านี้ มนุษย์ทั่วโลกก็คงจะค้นพบวิถีทางที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และโดยนัยนี้ก็จะแปลงบทกวีแห่งความเศร้าให้เป็นเพลงสวดอันสร้างสรรค์ซึ่งภราดรภาพ และหากจะให้ได้ผลสำเร็จตามนี้ มนุษย์จักต้องคิดหาวิธีที่จะขจัดความขุ่นแค้น ความก้าวร้าว และการตอบโต้อย่างรุนแรงให้หมดไปทุกเมื่อที่เกิดปัญหา รากฐานแห่งวิถีการเช่นว่านี้ก็คือความรักนั่นเอง

ถนนสายสำคัญซึ่งตั้งต้นจากมอนต์โกเมอรี อลาบามา มาถึงกรุงออสโล ย่อมเป็นประจักษ์พยานในความจริงข้อนี้ ถนนสายนี้แหละที่พวกนิโกรนับล้าน ๆ กำลังเดินอยู่ เพื่อที่จะไปสู่ความรู้สึกมีเกียรติภูมิใหม่ และถนนสายเดียวกันนี้แหละที่เปิดศักราชใหม่แห่งความก้าวหน้าและความหวังให้แก่ชาวอเมริกันทั้งมวล ถนนสายนี้นำไปสู่กฎหมายว่าด้วยสิทธิแห่งพลเมือง และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ามันจะถูกขยายให้กว้างออกไป จนกลายเป็นซูเปอร์ไฮเวย์แห่งความยุติธรรม ในขณะที่พวกนิโกรและคนผิวขาวซึ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกที ช่วยกันสร้างความสัมพันธ์เพื่อที่จะแก้ไขปัญหามีอยู่ร่วมกัน

ข้าพเจ้ามารับรางวัลในวันนี้ด้วยศรัทธาอันไม่มีวันสิ้นสุดต่ออเมริกา และศรัทธาอันแรงกล้าต่ออนาคตของมนุษยชาติ

ข้าพเจ้าขอปฏิเสธไม่ยอมรับความคิดที่ว่าสภาวะของธรรมชาติมนุษย์ในปัจจุบันทำให้ไม่สามารถจะบรรลุถึงสภาวะอันควรซึ่งเผชิญหน้าอยู่ตลอดเวลา

ข้าพเจ้าปฏิเสธไม่ยอมรับความคิดที่ว่า มนุษย์เป็นเพียงเศษสวะที่ลอยปะปะอยู่ในแม่น้ำแห่งชีวิต ไม่สามารถที่จะใช้อิทธิพลเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คลี่คลมอยู่รอบกายเรา

ข้าพเจ้าปฏิเสธที่จะยอมรับความคิดที่ว่า มนุษย์ชาตินั้นจำต้องถูกผูกมัดอย่างน่าเศร้าสลดอยู่กับที่ยิ่งคืบอันมืดมิดแห่งการถือเชื้อชาติและสงคราม จนกระทั่งรุ่งอรุณแห่งสันติภาพและภราดรภาพจะไม่มีวันกลายเป็นความจริง

ข้าพเจ้าปฏิเสธไม่ยอมรับข้อคิดอกุศลที่ว่าชาติต่าง ๆ จะทยอยกันม้วนตัวลงไปตามชั้นบันไดแห่งการต่อสู้ทางทหาร ลงไปสู่ห้องโถงแห่งความพินาศด้วยอาวุธปรมาณู

ข้าพเจ้าเชื่อว่าสัจจะที่ไม่มีอาวุธหนุนหลังและความรักที่ไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนจะชนะในที่สุด นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมความถูกต้องที่พ่ายแพ้ชั่วคราวย่อมจะเข้มแข็งกว่าความชั่วร้ายที่กำลังกำชัยชนะ

ข้าพเจ้าเชื่อว่า แม้ท่ามกลางเสียงระเบิดกึกก้องของเครื่องยนต์และเสียงลูกปืนที่แหวกอากาศไปมาในวันนี้ ก็ยังจะมีความหวังสำหรับวันพรุ่งนี้ที่สดใสกว่า

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ความยุติธรรมที่ถูกทำร้ายลงนอนแบบอยู่บนพื้นถนนที่นอนไปด้วยเลือดในชาติของเรา จะได้รับการยกย่องขึ้นจากพงศูลีแห่งความละอาย เพื่อจะได้ครองโลกในสมัยลูกหลานของเรา

ข้าพเจ้าพอที่จะเชื่อว่า ผู้คนชาติต่าง ๆ ในทุกแห่งจะมีอาหารสามมื้อต่อวันบำรุงร่างกาย จะได้รับการศึกษาและวัฒนธรรมมาบำรุงสมอง และจะได้รับเกียรติภูมิ ความเสมอภาค และเสรีภาพเป็นเครื่องบำรุงจิตใจ

ข้าพเจ้าเชื่อว่า สิ่งใดที่มนุษย์ผู้เห็นแก่ตัวทำลาย มนุษย์ที่เห็นแก่ผู้อื่นก็จะสร้างขึ้น

ข้าพเจ้ายังเชื่อต่อไปว่า วันหนึ่งมนุษย์จะกัมศีระะอยู่หน้าแท่นบูชาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และได้รับมงกุฎชัยชนะเหนือสงครามและการนองเลือด ความตั้งใจดีต่อกันอันเป็นผลทดแทนจากการต่อสู้แบบสันติจะมีอำนาจเหนือแผ่นดิน “แล้วสิ่งใดและลูกแกะก็จะนอนเคียงกัน มนุษย์ทุกคนจะนั่งอยู่ใต้ต้นมะเดื่อและเถาองุ่นของเขาเอง ไม่มีใครรู้สึกกลัวอะไร” ข้าพเจ้ายังเชื่อว่า พวกเราจะมีชัยชนะ

ศรัทธาอันนี้ทำให้เรามีความกล้าหาญพอที่จะเผชิญหน้ากับความไม่แน่นอนของอนาคต มันจะทำให้เท้าซึ่งเมื่อยล้าของเรามีแรงขึ้นมาใหม่ เพื่อจะได้เดินต่อไปข้างหน้ามุ่งไปสู่เมืองแห่งสันติภาพ ในเมื่อตอนกลางวันของเราเต็มไปด้วยเมฆหมอกที่ลอยต่ำ และกลางคืนของเรามีดมนยิ่งกว่าพันราตรี เราจึงจะได้ตระหนักว่าเรากำลังตกอยู่ในช่วงเหตุการณ์วุ่นวายในยามที่อารยธรรมอันแท้จริงกำลังดิ้นรนที่จะถือกำเนิดขึ้นมา

วันนี้ ข้าพเจ้ามากรุงฮอัสโลในฐานะเป็นตัวแทนผู้ตื่นตัวในการให้เกียรติแก่มนุษยธรรมครั้งใหม่ ข้าพเจ้ายอมรับรางวัลนี้แทนผู้ที่รักสันติภาพและภราดรภาพทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอกล่าวว่ ข้าพเจ้ามาเป็นตัวแทน เพราะลึกลงไปในจิตใจของข้าพเจ้ารู้ดีว่ารางวัลนี้มีความหมายมากเกินกว่าจะเพียงให้เกียรติแก่ข้าพเจ้าเป็นการส่วนตัว

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าขึ้นเครื่องบิน ข้าพเจ้ามักคิดถึงบุคคลหลายคนที่ทำให้การเดินทางประสบความสำเร็จ ทั้งนักบินที่แสดงตัวและกลุ่มพนักงานภาคพื้นดินที่ไม่แสดงตัว

ท่านได้ให้เกียรติแก่ผู้นำของขบวนการต่อสู้ทั้งหลายผู้สละทุกอย่างเพื่อดำเนินการให้ขบวนการเสรีภาพพุ่งขึ้นไปหมุนเวียนอยู่ในวงโคจร

ท่านได้ให้เกียรติแก่ท่านหัวหน้าลู่แห่งแอฟริกาใต้ ผู้ซึ่งต่อสู้ร่วมกับประชาชนและเพื่อประชาชน ซึ่งยังคงเผชิญกับการกระทำที่โหดร้ายที่สุดที่มนุษย์พึงจะแสดงความป่าเถื่อนกับมนุษย์

ท่านได้ให้เกียรติแก่พนักงานภาคพื้นดิน ซึ่งถ้าเขาไม่ทุ่มแรงไม่ยอมสละเข้าช่วยแล้ว การบินมุ่งไปเพื่อเสรีภาพก็จะไม่สามารถขึ้นสูงไปกว่าผิวดิน

คนจำนวนมากในพวกนี้จะได้มีชื่อพาดหัวข่าว ชื่อของเขาจะไม่มีในสารบบ “ใครเป็นใคร” แต่กระนั้น เมื่อเวลาผ่านไปนาน ๆ และเมื่อแสงอันรุ่งโรจน์แห่งสัจจะจับอยู่ตรงสมัยที่เรามีชีวิตอยู่ ผู้คนทั้งหลายชายหญิงและเด็กจะถูกสอนให้รู้ว่า การที่พวกเรามีประเทศที่เหนือกว่า มีผู้คนที่ดีกว่า และมีวัฒนธรรมที่สูงกว่าใคร ๆ ก็เพราะพวกที่ลดตัวเองเหล่านี้ได้ยอมทนทุกข์เพื่อเห็นแก่ความเที่ยงธรรมโดยแท้

ข้าพเจ้าคิดว่า อัลเฟรด โนเบล คงจะหยั่งรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังจะพูดนี้ เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่า ข้าพเจ้ายอมรับรางวัลนี้ด้วยจิตใจของกัณฑ์ ผู้ที่คิดว่าความงามคือความจริง และความจริงคือความงาม ในสายตาของคนเหล่านี้ความงามของภราดรภาพและสันติภาพอันแท้จริงมีค่าเสียยิ่งกว่าเพชร เงิน หรือทอง

สุนทรพจน์
ประธานาธิบดี จิมมี คาร์เตอร์
เนื่องในโอกาสเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาคนที่ 39
เมื่อ 20 มกราคม 2520*

ข้าพเจ้าและประชาชนอเมริกันขอแสดงความขอบคุณต่อท่านประธานาธิบดีคนก่อน ในภารกิจทั้งหมดที่ท่านได้ปฏิบัติตลอดมาเพื่อประเทศของเรา

ในโอกาสที่ได้มีการประกอบพิธีอันสำคัญยิ่งนี้ เราใคร่ขอประกาศถึงพลังน้ำใจของ ประชาชาติของเราให้ทราบทั่วกันอีกครั้งหนึ่ง

ครูของข้าพเจ้าในโรงเรียนมัธยมผู้หนึ่งชื่อ คุณครูจูเลีย โคลแมน เคยกล่าวไว้ว่า “เรา ต้องปรับตัวให้เข้ากับกาลเวลาที่เปลี่ยนไป แต่ก็ต้องยึดหลักแห่งความเปลี่ยนแปลงไว้ด้วย”

คัมภีร์ไบเบิลที่อยู่เบื้องหน้าข้าพเจ้านี้ เป็นคัมภีร์เล่มเดียวกันกับที่ใช้ในการปฏิญาณตน เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีคนแรกของเรา เมื่อ ค.ศ. 1789 ข้าพเจ้าเพิ่งกล่าวคำปฏิญาณตน เข้ารับตำแหน่งกับคัมภีร์ไบเบิลเล่มที่มารดามอบให้ข้าพเจ้าเมื่อสองสามปีก่อนเสร็จไปเมื่อสักครู่นี้เอง คัมภีร์ที่อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าเปิดถึงตรงบทของศาสตาดพยากรณ์ มิกา แสดงไว้ว่า

“โอ บรรดาชน พระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบแล้วว่า อะไรเป็นสิ่งที่ดีงาม พระเจ้าทรง พระประสงค์อะไรจากท่านเล่า นอกจากทำการสิ่งใดด้วยความยุติธรรมและให้มีความเมตตา กรุณา และดำเนินชีวิตอย่างสุภาพเพียงคู่กันไปกับพระเจ้าของท่าน” (มิกา 6.8)

พิธีเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีครั้งนี้ เป็นนิมิตหมายแห่งการเริ่มต้นครั้งใหม่ ความ อุทิศตนจากคณะรัฐบาลของเรา และพลังใจใหม่จากพวกเราทั้งหมด ประธานาธิบดีคนใดก็ตาม อาจจะรู้สึกและบอกให้รู้ถึงพลังใจใหม่นี้ได้ แต่พลังใจนี้จะต้องมาจากประชาชนเท่านั้น

เมื่อสองศตวรรษมาแล้ว การถือกำเนิดของชาติของเราเป็นเสมือนหลักชัยแห่งการต่อสู้ เพื่อเสรีภาพ แต่ความคิดฝันที่ห้าวหาญและเจิดจ้าซึ่งกระตุ้นให้ผู้ก่อกำเนิดชาติของเรากระทำการ ในครั้งนั้นยังคงรอคอยให้กระทำให้สมบูรณ์อยู่ ข้าพเจ้าไม่มีความหวังใหม่ที่จะตั้งขึ้นในวันนี้ แต่อยากจะทำให้มีความศรัทธาใหม่ในความฝันเก่ามากกว่านี้

---

*เอกสารประกอบการอบรมศิลปะการพูดฯ หลักสูตร “ผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 8” สมาคมฝึกการพูดแห่งประเทศไทย 2-24 ตุลาคม 2527

ชาติเราเป็นสังคมแรกที่กล้ากล่าวอย่างเปิดเผยว่า มีอิสระเสรีทั้งทางใจและทางกาย และจากการกำหนดตนเองขึ้นมาอย่างไม่เหมือนใครนี่เอง ที่ทำให้ชาติของเรามีลักษณะประจำชาติที่ผิดแผกจากชาติอื่น แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการกำหนดให้เรามีภาวะพิเศษอย่างหนึ่งขึ้น คือ ต้องรับหน้าที่ทางคุณธรรม ซึ่งเมื่อถือว่าเป็นหน้าที่เช่นนั้นแล้วก็ดูเสมือนหนึ่งว่าเป็นการกระทำเพื่อผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเราเองด้วย

ท่านได้มอบหมายภาระรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งให้แก่ข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าใกล้ชิดกับท่าน อยู่เสมอ ให้ทำตนให้มีคุณค่าสมดังที่ท่านไว้วางใจ และให้เป็นตัวอย่างแทนตัวท่าน ขอให้เรามา ร่วมกันสร้างเจตนารมณ์ใหม่ของชาติด้วยความสามัคคีและความเชื่อมั่น พลังอันแข็งแกร่งของท่านจะมาช่วยเสริมในส่วนที่ข้าพเจ้าอ่อนแอ และความฉลาดเฉลียวของท่านจะช่วยลด ความผิดพลาดของข้าพเจ้าให้น้อยลง

ขอให้เรามาเรียนรู้ร่วมกัน มาหิวเราะร่วมกัน มาทำงานร่วมกัน และมาสวดอ้อนวอน ร่วมกันด้วยเชื่อมั่นว่าในที่สุดเราจักได้รับชัยชนะร่วมกันในสิ่งที่ถูกต้อง

ความฝันของชาวอเมริกันจักยั่งยืนตลอดไป เราจักต้องมีความเชื่อมั่นศรัทธาในประเทศ ของเราอย่างเต็มที่อีกวาระหนึ่ง เชื่อมั่นในกันและกันด้วย ข้าพเจ้ามั่นใจว่าอเมริกันจะต้องดีขึ้น กว่าเดิม เราจะต้องแข็งแกร่งกว่าแต่ก่อน

ขอให้ความผิดพลาดที่ผ่านมาไม่นานนี้เป็นแรงผลักดันให้เราไปยึดถือหลักการดั้งเดิม ของชาติของเราให้มั่นคงขึ้น เพราะเรารู้ว่าถ้าเราไม่เชื่อถือในรัฐบาลของเราเอง อนาคตของเรา ก็มืดมน ขอให้เรารำลึกว่า ในยามที่มีเหตุการณ์สำคัญ ๆ เกิดขึ้น เราก็มียึดสามัคคีกัน แม้แต่ จะเป็นเพียงชั่วเวลานั้น แต่ก็เป็นความสามัคคีที่เหนียวแน่นยอดเยี่ยมในช่วงเวลานั้น ๆ ไม่มีสิ่งใด ที่จะอยู่ไกลเกินกว่าเราจะเอื้อมถึงไปได้เลย

แต่เราจะอยู่ไม่ได้ถ้ามีว่แต่ระลึกถึงแต่ความรุ่งเรืองในหนหลัง เราจะปล่อยประเทศ ของเราให้ล่องลอยไปตามกระแสคลื่นลมไม่ได้ เรายอมไม่ได้อีกต่อไปที่จะให้มีการผิดพลาด หรือให้การกระทำไปเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ และยอมไม่ได้ที่จะให้ชีวิตของใครคนใดคนหนึ่งเป็นไป อย่างแร้นแค้น

รัฐบาลของเราจักต้องเป็นรัฐบาลที่มีความสามารถ และในขณะที่เดียวกันก็ประกอบ ไปด้วยความเห็นใจในทุกข์ยากของผู้อื่น

เราได้มีเสรีภาพส่วนตัวในระดับสูงกันตลอดมาอยู่แล้ว และบัดนี้เรากำลังพยายามสร้าง ความเสมอภาคให้มากยิ่งขึ้นต่อไปทุกด้าน เราจะให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่

กฎหมายของเราจำเป็นต้องเป็นธรรม เอกลักษณ์อันดีงามของชาติจำเป็นต้องได้รับการดำรงรักษาไว้ คนที่มีอำนาจจะต้องไม่ข่มเหงคนที่อ่อนแอกว่า และจำเป็นต้องเคารพในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ของทุกคน

เราได้รู้กันแล้วว่า “มากกว่า” ไม่จำเป็นจะต้อง “ดีกว่า” และรู้ว่าชาติของเราจะยิ่งใหญ่ แต่ก็มีขีดจำกัดอยู่ และยิ่งรู้อีกด้วยว่าเราไม่อาจจะสนองตอบต่อปัญหาทั้งหลาย หรือแก้ปัญหา ทั้งมวลได้ เราจะทำอะไรเสียทุกอย่างไม่ได้ แต่เมื่อเรากำลังเผชิญกับอนาคต เราก็จะขาด ความกล้าหาญไม่ได้ ดังนั้น ด้วยความพร้อมใจกันยึดมั่นในการเสียสละส่วนตัวเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม เราก็จะสามารถทำสิ่งที่ดีที่สุดได้

ชาติของเราจะแข็งแกร่งในต่างประเทศได้ก็ต้องมีความแข็งแกร่งภายในประเทศเสียก่อน และเราทราบว่ ทางที่ดีที่สุดที่จะให้ประเทศอื่น ๆ เชื่อมมั่นในเสรีภาพ ก็ต้องแสดงให้เห็นภายใน ประเทศของเราว่าระบอบประชาธิปไตยเป็นระบบที่ประเทศอื่นควรเอาอย่าง

ถ้าเราจะมีความจริงใจกับตัวของเราเอง เราต้องมีความจริงใจต่อผู้อื่นด้วย เราจะต้อง ไม่กระทำการใดในต่างแดนในลักษณะที่เป็นการละเมิดกฎและมาตรฐานถ้าหากมากระทำการ นั้นในบ้านเมืองของเรา เพราะเราทราบดีว่าความเชื่อถือที่ชาติเราได้รับจากชาติอื่นนั้น เป็นสิ่งสำคัญต่อความเข้มแข็งของเรา

โลกเราในปัจจุบันกำลังถูกรอบคลุมด้วยความนึกคิดแบบใหม่ ประชากรของโลกที่ เพิ่มจำนวนมากขึ้นและมีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้นนั้น กำลังไผ่หาและเรียกร้องมิใช่แต่ ในเรื่องความสะดวกสบายทางกายของแต่ละคนเท่านั้น แต่ในเรื่องสิทธิมนุษยชนด้วย

เมื่อความคิดในความต้องการเสรีภาพกำลังเพิ่มมากขึ้นเช่นนี้ จึงไม่มีภารกิจอื่นใดที่ อเมริกาปฏิบัติลงไปนั้นจะได้รับการสรรเสริญยิ่งไปกว่า และน่าจะกระทำให้บรรลุผลสำเร็จ ยิ่งไปกว่าการช่วยสร้างโลกให้โลกของเรามีความเป็นธรรมและสันติสุข ซึ่งย่อหมายถึงโลก สำหรับมนุษยชาติอย่างแท้จริง

เราเป็นชาติที่แข็งแกร่ง และเราจะดำรงไว้ซึ่งความแข็งแกร่งของเราได้เพียงพอ เพื่อว่า จะได้ไม่ต้องพิสูจน์กันด้วยการทำสงคราม และความแข็งแกร่งที่ดั้นดั้นไม่ใช่จะมีขึ้นได้ด้วยการ สั่งสมอาวุธยุทธภัณฑ์ไว้มากมายเท่านั้น แต่จำเป็นต้องประกอบด้วยแนวความคิดอันสูงส่งด้วย

เราจะเตรียมพร้อมอยู่เสมอและไม่ยอมเปิดช่องให้ถูกคุกคามได้ เราจะสู้กับความยากจน อวิชชา และความไม่ยุติธรรม เพราะสิ่งเหล่านี้แหละคือศัตรูที่เราจะใช้กำลังเข้าต่อสู้ได้อย่าง สมเกียรติ

เราเป็นชาติที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ที่เราภาคภูมิใจ แต่ขออย่าได้มีผู้ใดเข้าใจสับสนระหว่างอุดมการณ์ของเรากับความอ่อนแอ

โดยเหตุที่เราเป็นชาติเสรีนี้เอง เราจึงไม่อาจจะเฉยเมยต่อชะตากรรมของเสรีภาพในดินแดนแห่งอื่นเสียได้ มโนธรรมของเราทำให้เราอยู่ข้างฝ่ายสังคมทั้งหลายที่ยึดมั่นในหลักการเคารพสิทธิมนุษยชนของปัจจุบันเช่นเดียวกับเรา จะว่าเรารื้อถอนก็หาไม่ได้ แต่เป็นสิ่งที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า โลกที่ผู้อื่นสามารถเข้ามามีอิทธิพลครอบงำได้โดยไม่ถูกกลโกงนั้น จะทำให้คุณธรรมมีอยู่ไม่ได้และจะเป็นการรบกวนความสงบสุขของประชาชนทั้งมวล

โลกเรายังมีการแข่งขันกันสะสมอาวุธอย่างขนานใหญ่ เพื่อให้แน่ใจว่ามีกำลังทัดเทียมกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นศัตรูในวันข้างหน้า เราใคร่ขอให้ความพากเพียรและใช้สติปัญญากันอย่างเต็มที่ในความพยายามของเราที่จะให้มีการจำกัดการสะสมกำลังอาวุธในโลกให้อยู่เพียงระดับที่จะจำเป็นสำหรับการป้องกันตนเองแต่ละประเทศเท่านั้น ในปีนี้เราจะก้าวไปให้ถึงเป้าหมายสุดท้ายของเรา นั่นคือการกำจัดอาวุธนิวเคลียร์ทั้งหมดสิ้นไปจากโลกนี้

เราใคร่ขอให้ชาติอื่น ๆ ร่วมงานนี้กับเรา เพราะความสำเร็จนี้ย่อมหมายถึงชีวิต แทนที่จะหมายถึงความยาก

สำหรับประชาชนของสหรัฐอเมริกาเองนั้น ก็ปรากฏว่ากลับมีความเชื่อมั่นฟื้นคืนขึ้นมาอีกหนหนึ่งอย่างหนักแน่นและเต็มไปด้วยความหมาย และข้าพเจ้าก็หวังร่วมกับท่านไว้ว่า เมื่อวาระของข้าพเจ้าในฐานะประธานาธิบดีของท่านสิ้นสุดลง ชาวอเมริกันคงจะพูดถึงประเทศของเราว่า.....

เราได้ระลึกถึงถ้อยคำของมิกา และเราได้มุ่งแสวงหาความอ่อนน้อม ความเมตตากรุณา และความยุติธรรม

เราได้ทำลายสิ่งกีดกันระหว่างเชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่ และศาสนาลงหมดสิ้น และเราได้สร้างความสามัคคีแทนที่ความไม่เชื่อถือ ทั้งโดยให้ความเคารพในสิ่งที่เราไม่มีเหมือนกันนั้น

เราได้หางานที่มีคุณค่าให้กับผู้ที่มีความสามารถที่จะทำงานนั้น

เราเสริมสร้างความผูกพันในครอบครัวชาวอเมริกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพราะเป็นพื้นฐานของสังคมเรา

เราให้ความเคารพต่อกฎหมาย และให้ทุกคนได้รับความเสมอภาคทางกฎหมายเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะเป็นคนอ่อนแอหรือคนมีอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนจน

และเราสามารถทำให้ประชาชนของเราเกิดความภาคภูมิใจในรัฐบาลของตนได้อีก
ครั้งหนึ่ง

ข้าพเจ้าหวังว่าประชาชนชาติต่าง ๆ จะกล่าวกันว่าเราได้สร้างสันติภาพอันถาวรขึ้นแล้ว
โดยมีต้องอาศัยอาวุธสงคราม แต่ด้วยนโยบายระหว่างประเทศอันสะท้อนถึงสิ่งที่มีค่าสูงสุด
ของเราเอง

เป้าหมายนานาประการเหล่านี้หาใช่เป็นของข้าพเจ้าแต่ผู้เดียวไม่ แต่เป็นความหวัง
ของเราทุกคนร่วมกัน เป้าหมายเหล่านี้มิใช่เป็นแต่เพียงที่ข้าพเจ้าจะกระทำให้บรรลุผลสำเร็จ
เท่านั้น แต่จักเป็นการยืนยันถึงพลังคุณธรรมอันมีอยู่ตลอดมาของประชาชนชาติของเรา ตลอดจน
เป็นการยืนยันถึงความเชื่อมั่นในความผืนอันไม่มีวันเสื่อมคลาย ความผืนที่มีแต่จะยืนยาวตลอดไป
ของคนอเมริกัน

คำสดุดีวีรชน 14 ตุลาคม
สัญญา ธรรมศักดิ์

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี ได้อ่านคำสดุดีวีรชนผู้สูญเสีย
ชีวิตในวันมหาวิปโยค 14 ตุลาคม 2516 เมื่อวันที่พระราชทานเพลิงศพ 14 ตุลาคม
2517 ณ ที่พระเมรุ เป็นคำสดุดีซึ่งได้รับการยกย่องว่าอีกซึ่งกินใจยิ่ง

ขอเดชะ ฝ่าละอองธุลีพระบาท ปกเกล้าปกกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า นายกรัฐมนตรี ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตอ่านประกาศคำ
สดุดีและไว้อาลัยแก่ผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์วันมหาวิปโยค ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
พระราชทานเพลิงศพในวันนี้ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ

ในโอกาสที่เราทั้งหลายมาประชุมกัน เพื่อร่วมในพิธีพระราชทานเพลิงศพผู้เสียชีวิต
เนื่องในเหตุการณ์ 14-16 ตุลาคม 2516 เป็นการสมควรที่เราจะได้ตั้งจิตน้อมระลึกพิจารณา
คุณประโยชน์อันผู้ล่วงลับทั้งหลายนั้นได้บำเพ็ญแล้ว เพื่อชาติบ้านเมืองด้วยความเสียสละอันยิ่ง
ทั้งนี้นอกจากเพื่อสดุดีวีรกรรมอันหึงสรรเสริญ และจารึกจดจำแล้ว ย่อมก่อให้เกิดคติธรรมสำหรับ
เราทั้งหลายผู้ยังมีชีวิตอยู่ เพื่อที่จะนำไปพิจารณาพร้อมสมัคสรสามัคคีสร้างสรรค์ความสงบสุข
ความวัฒนาถาวร ให้เกิดขึ้นในชาติสืบไปด้วย

ชีวิตเป็นที่รักและหวงแหนของมนุษย์และสัตว์ทุกรูปทุกนาม การมีชีวิตอยู่นั้น นอกจาก
หมายความถึงการได้มีโอกาสสัมผัสชื่นชมในสรรพสิ่งอันน่าพิงใจของโลกนี้แล้ว ยังหมายความถึง
การมีความสัมพันธ์สนิทสนมกับพ่อแม่พี่น้อง สามีภรรยา และญาติสนิทมิตรสหายทั้งหลาย ความ
ตายย่อมทำลายเสียสิ้นซึ่งโอกาสและความสัมพันธ์ทั้งหลายเหล่านี้ตลอดไป ความตายจึงเป็นทุกข์
ใหญ่อันมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายปรารถนาจะหลีกเลี่ยง และก็ใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะรักษา
ชีวิตและความสัมพันธ์ทั้งหลายกับโลกนี้ไว้

โดยเหตุที่ชีวิตเป็นที่รักยิ่งนี้เอง การที่บุคคลยอมสละชีวิตของตนเพื่อประโยชน์สุขแก่
ส่วนรวมจึงเป็นคุณธรรมอันควรแก่การคารวะ เพราะเป็นการเสียสละอันสูงสุดที่บุคคลจะกระทำ
ได้ โดยเฉพาะเมื่อการเสียสละนั้นเป็นไปเพื่อชาติบ้านเมือง

เมื่อเราทั้งหลายหวนระลึกถึงเหตุการณ์อันได้ผ่านมาแล้วครบรอบปีพอดี เราย่อมตระหนัก
ถึงความปรารถนาอันรุนแรงของประชาชนชาวไทยทั่วไปในอันที่จะให้ชาติบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลง-

แปลงไปสู่สภาพการปกครองอันดีและถูกต้อง แต่ละคนที่เสียเลือดเนื้อและชีวิตไปนั้นได้เป็นตัวแทนของคนทั้งชาติในการต่อสู้เรียกร้องเพื่อให้ได้มาซึ่งวิถีชีวิตของปวงชนตามระบอบประชาธิปไตย ท่านได้ยืนหยัดเรียกร้องสิทธิเสรีภาพและความเป็นธรรมเพื่อปวงชน

แต่เราคนไทยทั้งชาติก็ได้สูญเสียท่านไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะความตายของท่านนั้นได้ให้ชีวิตใหม่แก่ประชาธิปไตยไทยซึ่งเราทั้งหลายจะได้พิทักษ์รักษาไว้ตลอดกาลนาน การเสียสละของท่านและของทุกคนที่ร่วมกับท่านนั้นเป็นเกียรติประวัติของชาติไทยและทำให้เราทุกคนภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย สำหรับพ่อแม่พี่น้องญาติสนิทมิตรสหายของท่านนั้น แม้จะเศร้าโศกเสียใจในการจากไปของท่าน แต่ก็ภาคภูมิใจที่ท่านได้สิ้นชีพอย่างมีเกียรติ

ขอให้การที่เราได้ร่วมกันระลึกถึงท่านนี้ ได้ให้พลังแก่เราที่จะร่วมกันต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ ของชาติบ้านเมืองในปัจจุบันและอนาคต ขอให้เราเข้มแข็งพอที่จะสละสิทธิ์และประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม และสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน ขอให้เรามีสามัคคีธรรม สามารถขบคิดขจัดความขัดแย้งได้ด้วยเหตุผลและความเข้าอกเข้าใจกัน และขอให้เรามีจิตใจกว้างขวางสามารถรักเพื่อนมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายได้อย่างแท้จริง

เจตนารมณ์ของท่านผู้จากไปทุกคนนั้นกล่าวได้ว่า มุ่งหวังจะได้มีชีวิตอยู่ในบ้านเมืองอันมีการปกครองที่เที่ยงธรรม มีกติกาสัจธรรม มีสิทธิเสรีภาพโดยทั่วหน้าและอย่างเสมอภาค ซึ่งนับว่าเป็นเจตนาอันบริสุทธิ์ มิได้ปรารถนาอ้างอิงส่งเสริมลัทธิความเชื่อแบบหนึ่งแบบใดโดยเฉพาะ เราทั้งหลายจึงควรตระหนักและสืบทอดเจตนารมณ์อันมีค่าและเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนี้ตลอดไป

ในขณะที่เมื่อเปลวเพลิงพระราชทานชำระสรีระอันยังคงเหลือของท่านผู้จากไปให้แตกทำลายเป็นดินน้ำลมไฟอันบริสุทธิ์ดั้งเดิมนั้น ขอให้เราชาวไทยทั้งหลายตั้งปณิธานว่า เราจะร่วมใจกันดำรงคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตประชาธิปไตย รักษาอำนาจอธิปไตยของชาวไทย พร้อมทั้งจะเสียสละประโยชน์สุขส่วนตนเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวมสืบต่อไปชั่ววันรันดร